

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2012 m. balandžio 11 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų: Egidijaus Laužiko, Juozo Šerkšno (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas) ir Vinco Versecko,

rašytinio proceso tvarka teismo posėdyje išnagrinėjo civilinę bylą **pagal suinteresuoto asmens kreditoriaus S. J.** kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2011 m. liepos 14 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal pareiškėjos bankrutavusios akcinės bendrovės „Trys mergelės“ administratoriaus uždarnosios akcinės bendrovės „Įmonių bankroto administravimo ir teisinių paslaugų biuras“ skundą dėl kreditorių susirinkimo 2011 m. vasario 22 d. nutarimo, kuriuo nutarta bankroto bylą nutraukti, nustatyti turto vertę ir šį turtą perduoti vieninteliam kreditoriui, pripažinimo negaliojančiu; suinteresuotas asmuo kreditorius S. J.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

Pareiškėjas BAB „Trys mergelės“ administratorius pateikė bankroto bylą nagrinėjančiam teismui skundą, prašydamas pripažinti negaliojančiu BAB „Trys mergelės“ 2011 m. vasario 22 d. kreditorių susirinkimo antruoju darbotvarkės klausimu priimtą nutarimą (toliau – ginčijamas nutarimas). Pareiškėjas nurodė, kad kreditorių susirinkimas, kuriame dalyvavo vienintelis įmonės kreditorius S. J., antruoju darbotvarkės klausimu nustatė varžytynėse neparduoto įmonės turto, t. y. pastato-kavinės ir pastato priklausinių – inžinerinių statinių, esančių (*duomenys neskelbtini*), (toliau – ginčo turtas), vertę – 236 153 Lt ir nutarė perduoti šį turtą vieninteliam kreditoriui S. J., įpareigojo kreditorių sumokėti 47 616,90 Lt skirtumą tarp jo kreditorinio reikalavimo ir ginčo turto vertės per du mėnesius nuo kreditorių susirinkimo dienos, o kreditoriui sumokėjus nurodytą sumą, nutarta patvirtinti nekilnojamojo turto perdavimo–priėmimo aktą, po to kreiptis į teismą dėl bankroto bylos nutraukimo. Pareiškėjo nuomone, ginčijamas nutarimas yra neteisėtas, nes: 1) eksperto nustatyta ginčo turto vertė – 1 470 000 Lt, o ne 236 153 Lt kaip nutarė kreditorių susirinkimas; 2) ginčo turto vertė nepagrįstai sumažinta iki 236 153 Lt kapitalinio remonto darbų kaštų sąskaita (1 470 000 Lt – 1 233 847 Lt), nes Įmonių bankroto įstatyme ir kituose teisės aktuose nenumatyta atlikti parduodamo turto remontą; 3) turi būti atsižvelgta į tai, kad nebūtų pažeistos bankroto procedūros

subjektų (įmonės akcininkų) teisės ir teisėti interesai; 4) vienintelis kreditorius S. J. ne kartą nustatinėjo ginčo turto kainą ir ji buvo gerokai didesnė negu 1 470 000 Lt, todėl ginčijamu nutarimu nustatyta kaina yra nepagrįstai maža; 5) ginčo turto rinkos vertė yra dešimt kartų didesnė negu kreditoriaus finansinio reikalavimo suma, todėl BAB „Trys mergelės“ yra moki; įmonės turtas yra nuomojamas, jame vykdoma veikla; 6) ginčo turtas turi būti parduodamas varžytynėse, o jo kaina nustatyta remiantis ekspertizės aktu, gavus išsamią informaciją apie turto fizinę būklę.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų sprendimų esmė

Kauno apygardos teismas 2011 m. gegužės 4 d. nutartimi pareiškėjo skundą patenkino iš dalies – panaikino BAB „Trys mergelės“ 2011 m. vasario 22 d. kreditorių susirinkimo priimto nutarimo dalį, kuria nutarta nutraukti bankroto bylą, kitos skundo dalies nepatenkino.

Teismas nustatė, kad ginčo turtas buvo parduodamas iš varžytynių dešimt kartų, tačiau norinčių jį įsigyti nebuvo. Pagal Vyriausybės 2001 m. liepos 3 d. nutarimu Nr. 831 patvirtinto Bankrutuojančios ar bankrutavusios įmonės turto pardavimo iš varžytynių tvarkos aprašo 33 punktą kreditorių susirinkimas sprendžia, kaip panaudoti antrosiose varžytynėse neparduotą turtą. Nagrinėjamu atveju nepavykus ginčo turto realizuoti varžytynėse, kreditorių susirinkimas ginčijamu nutarimu nustatė ginčo turto pardavimo kainą ir tvarką. Teismas atmetė skundo argumentą, kad kreditorių susirinkimas neteisingai nustatė ginčo turto kainą ir tvarką, nes kreditorių susirinkimas nėra saistomas tikslios turto rinkos vertės, be to, už šį nutarimą balsavo 100 proc. balsų. Teismas pažymėjo, kad turto rinkos vertę lemia ne turto vertintojų išvados, o parduodamo turto paklausa. Nagrinėjamu atveju ginčo turtas yra 1967 m. statybos (be žemės sklypo), kuris neparduotas varžytynėse dešimt kartų, toks turtas rinkoje didelės paklausos neturi, todėl, teismo nuomone, tik kreditorių susirinkimas gali nuspręsti, kiek objektyviai gali būti mažinama ginčo turto kaina, kad jį būtų galima parduoti. Ginčo turto likutinė vertė veikiančios įmonės balanse buvo 253 655,50 Lt, administratoriaus balanse jis vertinamas 245 251 Lt. Nors teisės aktuose nenustatyta privalomos turto įvertinimo procedūros prieš tvirtinant turto pardavimo iš varžytynių kainas, nagrinėjamu atveju kreditorius S. J. prašė paskirti ekspertizę ginčo turto vertei nustatyti. Turto vertę galima teisingai nustatyti įvertinus tai, jog ginčo turto naudojimas pagal jų tikslinę paskirtą prieš tai neatlikus ginčo turto kapitalinio remonto yra negalimas. Asmuo, įgyjantis ginčo turtą, yra suinteresuotas jį naudoti pagal paskirtį ir nori žinoti, kokio dydžio gali būti išlaidos, susijusios su turto būklės atkūrimu. Dėl to kreditorius aiškinosi (užsakė ir apmokėjo preliminarią remonto darbų sąmatą), kokius remonto darbus būtina atlikti ir kokia šių darbų vertė. Pareiškėjas kreditoriaus pateiktos preliminarios remonto darbų sąmatos objektyviais įrodymais nenuginčijo. Teismas tokius kreditoriaus veiksmus vertino kaip apdairaus asmens. Pareiškėjo motyvas, kad parduodant likviduojamos įmonės turtą nėra būtina jį suremontuoti, teismo nuomone, nesudaro pagrindo nevertinti remonto išlaidų kaštų nustatant ginčo turto kainą. Teismas atmetė pareiškėjo argumentą, kad preliminarია remonto darbų sąmata negalima vadovautis, nes nepateikta įrodymų, paneigiančių nurodytas išlaidas ginčo turto remontui. Dėl pareiškėjo motyvo, kad administratorius negalės atsiskaityti su įmonės akcininkais, teismas pažymėjo, jog administratorius likusias po atsiskaitymo su kreditoriumi lėšas (47 616,90 Lt) gali išmokėti įmonės akcininkams, tačiau įstatymas neįpareigoja visiškai atsiskaityti su jais. Teismas nepagrįstu pripažino pareiškėjo skundo motyvą, kad įmonė yra moki. Teismo posėdyje pareiškėjas pateikė UAB „BCB group“ 2011 m. balandžio 21 d. raštą dėl pasiūlymo pirkti ginčo turtą už 400 000 Lt, tačiau teismas sprendė, kad šis raštas teisiškai nereikšmingas sprendžiant klausimą dėl ginčijamo nutarimo, nes yra surašytas po to, kai ginčijamas nutarimas buvo priimtas.

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija 2011 m. liepos 14 d. nutartimi panaikino Kauno apygardos teismo 2011 m. gegužės 4 d. nutarties dalį, kuria atmestas BAB „Trys mergelės“ bankroto administratoriaus skundas dėl BAB „Trys mergelės“ 2011 m. vasario 22 d. kreditorių susirinkimo antruoju darbotvarkės klausimu priimto nutarimo, tenkino

bankroto administratoriaus skundą, panaikino BAB „Trys mergelės“ 2011 m. vasario 22 d. kreditorių susirinkimo antruoju darbotvarkės klausimu priimtą nutarimą dėl BAB „Trys mergelės“ iš varžytynių neparduoto turto.

Teisėjų kolegija sprendė klausimą, ar apeliacinis procesas nutrauktinas, nes bankrutuojančios įmonės akcininkai, apeliantai, nebuvo įtraukti byloje dalyvaujančiais asmenimis pirmosios instancijos teisme. Teisėjų kolegijos nuomone, bankrutuojančios įmonės akcininkai, kai yra didelė tikimybė, kad po atsiskaitymo su įmonės kreditoriais dalis įmonės turto gali būti paskirstyta įmonės akcininkams, nepriklausomai nuo to, ar pirmosios instancijos teismas išsprendė klausimą dėl šių asmenų įtraukimo į bankroto bylą ar ne, turi materialinį ir procesinį suinteresuotumą bylos baigtimi. Dėl to jie turi teisę paduoti atskirąjį skundą dėl nutarties, kuria buvo sprendžiamas kreditorių susirinkimo nutarimo, susijusio su įmonės turto realizavimu, pripažinimo negaliojančiu klausimas. Teisėjų kolegija pažymėjo, kad nors bankroto administratorius apeliacine tvarka pirmosios instancijos teismo nutarties neskundė, tačiau atsiliepimu į akcininkų pateiktą atskirąjį skundą visiškai su juo sutiko ir prašė skundžiamą nutartį panaikinti. Teisėjų kolegija nutarė, kad BAB „Trys mergelės“ akcininkai A. Ž. ir G. M. turi teisę teikti atskirąjį skundą.

Teisėjų kolegija, naikindama pirmosios instancijos teismo nutarties dalį, sprendė, kad šis ginčijamą nutarimą įvertino tik formaliai, t. y. nors teisės aktais kreditorių susirinkimui suteikta diskrecijos teisė nepavykus įmonės turto realizuoti varžytynėse nustatyti tokio turto pardavimo tvarką ir kainą. Pirmosios instancijos teismas iš esmės nevertino, ar kreditorių susirinkimas ginčijamu nutarimu tinkamai įgyvendina jam suteiktą teisę. Teisėjų kolegija pažymėjo, kad pirmosios instancijos teismas privalėjo atsižvelgti į byloje nustatytą aplinkybę, kad nuo 2005 m. rugsėjo 1 d. bankroto byloje visus klausimus, priskirtus kreditorių susirinkimui, iš esmės sprendavo vienintelis kreditorius S. J.. Jo atliktus veiksmus bankroto byloje teisėjų kolegija vertino kaip siekį už kiek įmanoma mažesnę kainą perimti įmonės ginčo turtą, o ne tik gauti savo finansinio reikalavimo patenkinimą. Šią išvadą grindė tokiomis aplinkybėmis. S. J. tapus vieninteliu kreditoriumi bankroto byloje, kreditorių susirinkimas patvirtindavo labai dideles ginčo turto pardavimo iš varžytynių kainas, dėl ko iki pat 2007 m. neatsirado pirkėjų, pageidaujančių įsigyti ginčo turtą. Paskutinėse varžytynėse (2007 m. vasario 21 d.) ginčo turtas buvo pardavinėjamas už 3 645 000 Lt. Vienintelio kreditoriaus teigimu, jis, atsižvelgdamas į tai, kad ilgą laiką nepavyksta parduoti ginčo turto iš varžytynių, nusprendė perimti turtą pats ir tam tikslui reikėjo ginčo turtą įvertinti. Nusprendęs ginčo turtą perimti sau, vienintelis kreditorius išskėlė mintį, kad jo kaina turėtų būti nustatyta atsižvelgiant į tai, kad ginčo turtas yra su trūkumais ir jam reikalingas kapitalinis remontas, nors tvirtinant jo pardavimo kainą varžytynėms, į ginčo turto trūkumus nebuvo atsižvelgiama, t. y. taikomi dvejetainiai standartai: vieninteliui kreditoriui ir kitiems potencialiems ginčo turto pirkėjams. Teismų praktikoje laikomasi nuomonės, kad bankroto proceso metu bankrutuojančios ir bankrutavusios įmonės turtas turi būti parduodamas kuo didesne kaina, kad kuo didesne apimtimi būtų patenkinti kreditorių reikalavimai, įgyvendintos akcininkų teisės gauti likviduojamos įmonės turto dalį, likusią po atsiskaitymo su įmonės kreditoriais. Teisėjų kolegijos įsitikimu, ginčijamu nutarimu siekiama priešingų tikslų, t. y. vieninteliui kreditoriui perimti ginčo turtą už kuo mažesnę kainą. Teisėjų kolegija atmetė kreditoriaus S. J. argumentą, kad 2010 m. gruodžio 14 d. pakartotinės teismo ekspertizės akte ekspertai neatsižvelgė ir nevertino ginčo turto trūkumų. Turto vertė nustatoma faktiškai apžiūrint turtą vietoje, įvertinant jo fizinę būklę, todėl ekspertai, vertindami ginčo turtą, jau atsižvelgė į turto trūkumus. Byloje nepateikta duomenų, kad 2010 m. gruodžio 14 d. ekspertizės aktu nustatyta ginčo turto vertė 1 470 000 Lt neatitiktų realios rinkos turto vertės. Net ir sutikus su tuo, kad nustatant ginčo turto kainą galima būtų įvertinti turto trūkumų pašalinimo sąnaudas, teisėjų kolegijos nuomone, ginčo turtą būtų tikslinga bandyti parduoti iš varžytynių ir tik nepavykus jo parduoti už kreditoriaus siūlomą būdu apskaičiuotą kainą, spręsti klausimą dėl turto perdavimo vieninteliui kreditoriui. Tokiu atveju būtų išsklaidytos visos abejonės, kad vienintelis kreditorius siekia ne tik savo finansinio reikalavimo patenkinimo, o perimti ginčo turtą už mažą kainą. Minėta, kad paskutinės varžytynės vyko 2007 m. vasario 21 d. ir jose ginčo turtas buvo pardavinėjamas už 3 645 000 Lt kainą. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į turto

eksperto nustatytą turto ginčo rinkos vertę – 1 470 000 Lt, manė, kad gali atsirasti potencialių pirkėjų, kurie pageidautų ginčo turtą iš varžytynių įsigyti už didesnę negu 236 153 Lt kainą (už kurią ginčijamu nutarimu nutarta turtą perduoti vieninteliam kreditoriui). Šios išvados pagrįstumą įrodo ir UAB „BCB group“ 2011 m. balandžio 21 d. pasiūlymas pirkti ginčo turtą už 400 000 Lt. Teisėjų kolegija sprendė, kad kai ginčo turtas paskutinėse varžytynėse buvo pardavinėjamas už 3 645 000 Lt kainą, o joms neįvykus, turtas perleidžiamas vieninteliam kreditoriui už 236 153 Lt kainą, sudaro pagrindą daryti išvadą, kad ginčijamas kreditorių susirinkimo nutarimas yra neteisėtas.

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimų į jį teisiniai argumentai

Kasaciniu skundu suinteresuotas asmuo kreditorius S. J. prašo panaikinti Lietuvos apeliacinio teismo 2011 m. liepos 14 d. nutartį panaikinti ir dėl tos dalies palikti galioti Kauno apygardos teismo 2011 m. gegužės 4 d. nutartį.

Kasacinis skundas grindžiamas tokiais argumentais:

1. *Dėl apeliacinio proceso teisėtumo.* Apeliacinės instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad atskirąjį skundą dėl pirmosios instancijos teismo nutarties padavė LAB „Trys mergelės“ dalyviai (akcininkai), kurie nėra ir nebuvo dalyvaujantys byloje asmenys. CPK 305 straipsnyje nustatyta, kad apeliacinį skundą turi teisę paduoti byloje dalyvaujantys asmenys, todėl apeliacinis procesas pagal A. Ž. ir G. M. atskirąjį skundą negalėjo būti pradėtas, o pradėtas turėjo būti nutrauktas. Nors A. Ž. ir G. M. atskirajame skunde buvo nurodyta, kad likviduojamos įmonės akcininkai gali dalyvauti įmonės bankroto byloje trečiaisiais asmenimis, nepareiškiančiais savarankiškų reikalavimų, tačiau A. Ž. ir G. M. LAB „Trys mergelės“ bankroto byloje nėra ir nebuvo patraukti tokiais dalyvaujančiais byloje asmenimis. CPK 47 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad tretieji asmenys, nepareiškiantys savarankiškų reikalavimų dėl ginčo dalyko, gali įstoti į bylą ieškovo arba atsakovo pusėje iki baigiamųjų kalbų pradžios, jeigu bylos išsprendimas gali turėti įtakos jų teisėms arba pareigoms, tačiau nei A. Ž., nei G. M. per daugiau nei septynerius metus tokios iniciatyvos nepareiškė, nesidomėjo bankroto bylos eiga ir pan. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, atsižvelgdamas į bankroto teisinių santykių ir iš jų kylančių teisminių ginčų specifiką, formuoja praktiką, kad pagal bendrąją taisyklę bankrutuojančios įmonės akcininkai nėra įtraukiami trečiaisiais asmenimis į bankroto bylą. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. balandžio 8 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje pagal pareiškėjos E. D. B. prašymą įtraukti ją trečiuoju asmeniu, nepareiškiančiu savarankiškų reikalavimų, UAB „Žaibo ratas“ bankroto byloje, bylos Nr. 3K-3-228/2008, tik pozityviai pasisakyta dėl akcininko teisės kreiptis į teismą su ieškiniu bendrovei atlyginti žalą, kuri susidarė dėl bendrovės vadovo ir valdybos narių pareigų nevykdymo ar netinkamo vykdymo po to, kai iškelta bendrovės bankroto byla, tačiau nagrinėjami bylai tai nėra aktualu, nes tai susiję ne su Įmonių bankroto įstatymo, o su Civilinio kodekso ar Akcinių bendrovių įstatymo taikymu. Pagal kasacinio teismo formuojamą praktiką bankrutuojančios įmonės akcininkai, išskyrus tuos, pagal kurių ieškinį iškelta bankroto byla, bankroto byloje negali būti dalyvaujantys byloje asmenys, nes Įmonių bankroto įstatymas nenumato tokių asmenų patraukimo byloje dalyvaujančiais asmenimis (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2002 m. vasario 6 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Šiaulių skyrius v. BUAB „Atrama“*, bylos Nr. 3K-3-282/2002; 2000 m. gruodžio 20 d. nutartis, priimta civilinėje byloje UAB DK „Vikura“ bankroto byloje, bylos Nr. 3K-3-1380/2000; 2003 m. balandžio 23 d. nutartis, priimta civilinėje byloje „Danisco Sugar“ A/S v. BAB „Marijampolės cukrus“, bylos Nr. 3K-3-527/2003). Nors kasacinis teismas yra nurodęs, kad bankrutuojančios įmonės akcininkų galimybė įstoti į bankroto bylą trečiaisiais asmenimis, nepareiškiančiais savarankiškų reikalavimų, absoliučiai nepaneigta (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus išplėstinės teisėjų kolegijos 2005 m. gegužės 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *SIA „Parex lizingas“ v. UAB „Parex lizingas“*, bylos Nr. 3K-7-260/2005) ir kad bankrutuojančios įmonės akcininkai atskirais atvejais gali dalyvauti

bankroto byloje trečiųjų asmenų, nepareiškiančių savarankiškų reikalavimų, teisiniu statusu, tačiau pažymėjo, kad Civilinio proceso kodekso normose nustatytas ne tik materialinis trečiųjų asmenų teisinio statuso pripažinimo pagrindas, bet ir procesinės taisyklės, kurių laikantis šis statusas gali būti įgyjamas. Pagal CPK 47 straipsnį tretieji asmenys, nepareiškiantys savarankiškų reikalavimų, gali įstoti į bylą iki baigiamųjų kalbų pabaigos. Kasacinis teismas taip pat nurodė, kad bankroto bylos teisme nagrinėjamos bendra Civilinio proceso kodekso nustatyta ginčo teisenos tvarka, išskyrus įstatymo nustatytas išimtis (Įmonių bankroto įstatymo 10 straipsnio 1 dalis) ir kad klausimų, susijusių su trečiųjų asmenų statusu bankroto byloje, Įmonių bankroto įstatymas specialiai nereglamentuoja. Kauno apygardos teismas 2003 m. lapkričio 3 d. nutartimi išskėlė AB „Trys mergelės“ bankroto bylą, o 2004 m. gruodžio 17 d. procesiniu sprendimu pripažino ją bankrutavusia ir likviduota dėl bankroto. Tai reiškia, kad naujų dalyvaujančių asmenų įstojimas į bankroto nuo to laiko pasidarė nebegalimas (CPK 47 straipsnio 1 dalis). Apeliacinės instancijos teismo argumentas, kad esą akcininkai turėjo teisę paduoti atskirąjį skundą, nes įmonės bankroto administratorius atsiliepime pritarė atskirajame skunde pateiktiems argumentams, yra nepagrįstas, nes ši aplinkybė yra neutrali sprendžiant klausimą dėl akcininkų teisės paduoti atskirąjį skundą. Vadinas, apeliacinis procesas pagal A. Ž. ir G. M. atskirąjį skundą negalėjo būti pradėtas, o pradėtas turėjo būti nutrauktas (CPK 315 straipsnio 2 dalies 2 punktas, 5 dalis).

2. *Dėl ginčijamo kreditoriaus susirinkimo nutarimo teisėtumo.* Apeliacinės instancijos teismas pripažino, kad kasatorius, atsižvelgdamas į tai, kad per ilgą laiką nepavyko parduoti iš varžytynių AB „Trys mergelės“ turto, turi teisę jį perimti (Įmonių bankroto įstatymo 33 straipsnio 2 dalis). Kreditoriui perimant bankrutuojančios įmonės turtą, turi būti nustatyta perimamo turto vertė. Vertė nustatytina, nes turto vertei viršijant kreditoriaus reikalavimo sumą, šis turėtų sumokėti kreditoriaus reikalavimo ir turto vertės skirtumą, kuris, apmokėjęs administravimo išlaidas, turėtų būti paskirstytas bankrutavusios bendrovės akcininkams. Apeliacinės instancijos teismas neatsižvelgė į tai, kad pakartotiniame 2010 m. gruodžio 14 d. ekspertizės akte nurodytos alternatyvios turto vertės nėra galutinės, o tik sąlyginės, nes jos buvo pateiktos neatsižvelgus į 2009 m. liepos 10 d. statybinės–techninės ekspertizės akte Nr. 2-254/2004 nurodytus pastato ir kiemo statinių trūkumus bei neįvertinus šių trūkumų ištaisymo arba pašalinimo sąnaudas. Pagal 2011 m. vasario 11 d. preliminarią remonto darbų sąmatą remonto kaina – 1 233 847 Lt. 2011 m. vasario 22 d. kasatorius, veikdamas kreditorių susirinkimo teisėmis, siekdamas pasinaudoti Įmonių bankroto įstatymo 33 straipsnio 2 dalyje nustatyta kreditoriaus teise perimti varžytynėse neparduotą turtą, nusprendė nustatyti LAB „Trys mergelės“ turto vertę 236 153 Lt. Tokia neparduoto turto vertė buvo nustatyta iš didžiausios UAB Korporacija „Matininkai“ 2010 m. gruodžio 14 d. turto ekspertizės akte nurodytos vertinamų objektų rinkos vertės, apskaičiuotos lyginamosios vertės metodu, t. y. 1 470 000 Lt, atėmus preliminarią turto remonto kainą, t. y. 1 233 847 Lt. Apeliacinės instancijos teismas suabejojo kreditorių susirinkimo nustatyta turto verte, nes esą ekspertai nustatė turto kainą 1 470 000 Lt ir kad byloje nėra įrodymų, kad ši kaina neatitiktų realios turto vertės. Nors ekspertai nurodė dvi skirtingas turto vertes: 1 470 000 Lt (apskaičiuota lyginamosios vertės (pardavimo kainos analogų) metodu) arba 950 000 Lt (apskaičiuota naudojimo pajamų vertės (pajamų kapitalizavimo) metodu), tačiau apeliacinės instancijos teismas šių skirtingų verčių neanalizavo ir nepagrindė, kodėl už pagrindą imtina 1 470 000 Lt, o ne 950 000 Lt. Be to, nei galiojantys įstatymai, nei teismų praktika nenustato, kad parduodamo ar neparduoto turto varžytynėse likviduojamos įmonės turto vertė turi būti nustatoma pagal Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo nuostatas. Įmonių bankroto įstatymo 33 straipsnio 1 dalies 3 punkte ir 2 dalyje nustatyta, kad neparduoto dvejose varžytynėse nekilnojamojo turto pardavimo tvarką ir parduodamo ar perduodamo turto kainą nustato kreditorių susirinkimas. Įmonių bankroto įstatymo 1 straipsnio 3 dalyje įtvirtintas šio įstatymo normų prioritetas bankroto proceso metu prieš kitus įstatymus, taip pat nurodyta, kad kitų įstatymų nuostatos bankroto proceso metu įmonėse taikomos tiek, kiek jos neprieštarauja Įmonių bankroto įstatymo nuostatoms. Pirmosios instancijos teismas pagrįstai pripažino, kad LAB „Trys mergelės“ kreditorių susirinkimo pasirinktas turto vertės nustatymo būdas yra teisingas, nes reikia atsižvelgti ne tik į hipotetinę turto vertę, bet ir į avarinės būklės pašalinimo sąnaudas, kurios turi įtakos turto vertei.

Atsiliepimais į kasacinį skundą pareiškėjos LAB „Trys mergelės“ administratorius UAB „Įmonių bankroto administravimo ir teisinių paslaugų biuras“ ir suinteresuoti asmenys A. Ž. ir G. M. prašo suinteresuoto asmens kreditoriaus kasacinio skundo netenkinti ir Lietuvos apeliacinio teismo 2011 m. liepos 14 d. nutartį palikti nepakeistą.

Atsiliepimuose išdėstyti tokie nesutikimo su kasaciniu skundu esminiai argumentai:

1. *Dėl apeliacinio proceso teisėtumo.* Teismų praktikoje pripažįstama, kad bankrutuojančios ar bankrutavusios įmonės akcininkai gali dalyvauti įmonės bankroto byloje trečiaisiais asmenimis, nepareiškiančiais savarankiškų reikalavimų, statusu. Tretieji asmenys, nepareiškiantys savarankiškų reikalavimų, nėra tiesioginiai tarp šalių atsiradusio materialinio teisinio santykio subjektai, tačiau jie yra susiję materialiniais teisiniais santykiais su viena šalių taip, kad priimtas teismo sprendimas daro įtaką jų teisių apimčiai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. balandžio 8 d. nutartis, priimta civilinėje byloje pagal pareiškėjos E. D. B. prašymą įtraukti ją trečiuoju asmeniu, nepareiškiančiu savarankiškų reikalavimų, UAB „Žaibo ratas“ bankroto byloje, bylos Nr. 3K-3-228/2008). Pagal Akcinių bendrovių įstatymo 73 straipsnio 13 punktą, atsiskaičius su likviduojamos bendrovės kreditoriais, likęs likviduojamos bendrovės turtas padalijamas akcininkams proporcingai jiems nuosavybės teise priklausančių akcijų nominaliai vertei. LAB „Trys mergelės“ turto pardavimo tvarkos ir kainos nustatymas susijęs su galimybe akcininkams įgyvendinti savo teises numatytas Akcinių bendrovių įstatyme. Šios aplinkybės patvirtina, kad Kauno apygardos teismo 2011 m. gegužės 4 d. nutartis turi tiesioginę įtaką LAB „Trys mergelės“ akcininkų teisėms, nustatytose Akcinių bendrovių įstatymo 73 straipsnio 13 punkto įgyvendinimui. Dėl to Lietuvos apeliacinis teismas pagrįstai nusprendė, kad nagrinėjamos bylos atveju akcininkai turi teisę paduoti atskirąjį skundą. Tuo atveju, jeigu vis dėlto būtų pripažinta, kad apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai priėmė ir išnagrinėjo akcininkų atskirąjį skundą, tai ši civilinė byla turėtų būti perduota nagrinėti iš naujo pirmosios instancijos teismui (CPK 359 straipsnio 1 dalies 5 punktas, 360 straipsnis, 329 straipsnio 2 dalies 2 punktas).

2. *Dėl ginčijamo kreditoriaus susirinkimo nutarimo teisėtumo.* Nors teisės aktai palieka kreditoriams diskrecijos teisę nustatyti turto pardavimo ar perdavimo kreditoriams tvarką ir pradinę turto pardavimo kainą, tačiau šią teisę riboja bankroto procedūros tikslai, kitų bankroto procedūros subjektų (bendrovės ir akcininkų) teisės ir teisėti interesai, bendrieji teisingumo, sąžiningumo ir protingumo principai. Bankrutavusios AB „Trys mergelės“ turto užtenka visiems kreditoriaus reikalavimams tenkinti, todėl vadovaujantis Akcinių bendrovių įstatymo 73 straipsnio 13 dalimi turi būti siekiama maksimaliai tenkinti ir kitų bankroto procedūros subjektų – bendrovės akcininkų – teises gauti bendrovės turto proporcingai turimų akcijų nominaliai vertei. Vienintelio kreditoriaus nutarimas perduoti jam už skolą turtą, kurio rinkos vertė pagal Pakartotinės ekspertizės aktą yra 10 kartų didesnė nei finansinio reikalavimo suma, rodo jo piktnaudžiavimą savo teisėmis ir siekį ne gauti finansinio reikalavimo patenkinimą, o pasisavinti bendrovės turtą, pažeidžiant bendrovės ir jos akcininkų teises bei teisėtus interesus. Kasacinės instancijos teismas yra nurodęs, kad iškelus bankroto bylą prioritetą teikiamas kreditorių finansiniams reikalavimams patenkinti, tačiau turi būti racionaliai vadovaujama kreditoriaus ir skolininko interesų pusiausvyros principu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. kovo 26 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *VĮ Valstybės turto fondas v. BUAB „Okseta“ ir kt.*, bylos Nr. 3K-3-166/2008; kt.). Tai reiškia, kad turi būti paisoma ir skolininkės interesų, o tai suponuoja ir bankrutuojančios įmonės savininkų (akcininkų) gynimą. Nors kasatorius teigia, kad turtas buvo parduodamas iš varžytynių 10 kartų, tačiau kreditorius nesažiningai naudojasi savo teise nustatyti turto pardavimo tvarką bei jo kainą, siekdamas sau palankaus rezultato, asmeninės naudos. Bankrutuojančios bendrovės turto pardavimo kainą ir (ar) perduodamo turto vertę turi būti nustatoma vadovaujantis ekspertų nustatyta turto rinkos verte. Turto vertei vienintelio kreditoriaus pageidaujamo Turto kapitalinio remonto darbų kaštai, apskaičiuoti V. K. preliminarinio remonto darbų sąmatoje, jokios įtakos neturi, nes nei Įmonių bankroto įstatyme, nei kituose teisės aktuose nenustatyta bankrutuojančios ar bankrutavusios įmonės administratoriui pareigos atlikti perduodamo turto kapitalinį remontą. Be to, ekspertai, vertindami ginčo turtą, jau atsižvelgė į turto trūkumus. Vadinasi, kreditorius siekia, kad

turto vertė dėl tų pačių statinių blogos būklės būtų sumažinta pakartotinai. Nors pakartotinės turto rinkos vertės ekspertizėje nurodoma, kad vertinamo turto vertei įtakos galėtų turėti statinių pagrindinių konstruktyvinių elementų pažeidimų pašalinimo kaštai, tačiau joje taip pat nurodyta, kokie konkretūs veiksmai turi būti atlikti ir kokie dokumentai parengti, kad būtų galima nustatyti statinių defektų pašalinimo kaštus. Preliminari sąmata neatitinka ekspertų išvadose nurodytų dokumentų turinio, todėl ją negali būti vadovaujamosi nustatant defektų pašalinimo kaštus.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl juridinio asmens, kuriam iškelta bankroto byla, dalyvio teisės paduoti atskirąjį skundą

Bankroto bylos teisme nagrinėjamos CPK nustatyta ginčo teisenos tvarka, išskyrus Įmonių bankroto įstatymo nustatytas išimtis (Įmonių bankroto įstatymo 10 straipsnio 1 dalis). Šio straipsnio 8 dalis reguliuoja atskirojo skundo dėl nutarties iškelti bankroto bylą pateikimo terminus, tačiau joje nenurodyta subjektų, turinčių teisę tokį skundą paduoti. Šie subjektai apibrėžti CPK 305 straipsnyje, kuriame nustatyta, kad apeliacinį skundą turi teisę paduoti dalyvaujantys byloje asmenys. Atskiriesiems skundams paduoti ir nagrinėti taikomos taisyklės, reglamentuojančios procesą apeliacinės instancijos teisme (CPK 338 straipsnis).

Dalyvaujančiais byloje asmenimis pripažįstami proceso dalyviai, turintys teisinį suinteresuotumą bylos baigtimi (CPK 37 straipsnis). Toks suinteresuotumas gali būti procesinis, materialus arba ir materialus, ir procesinis. Tais atvejais, kai paduodamas neįtraukto į bylą asmens atskirasis skundas, jo skundo dalykas paprastai grindžiamas argumentais apie procesinio ir materialiojo teisinio suinteresuotumo buvimą, todėl sprendžiant dėl tokio skundo priimtimumo teismui tenka įvertinti tokių argumentų pagrįstumą.

Teisėjų kolegija pažymi, kad atskirąjį skundą paduodantis asmuo turi nurodyti ir pagrįsti tiesioginį savo teisių pažeidimą. Tik tokiu atveju galimas juridinio asmens ir jo dalyvio subjektiškumo atskyrimas, nes turi būti daromas skirtumas tarp tiesioginio juridinio asmens dalyvio teisių pažeidimo ir sunkumų ar finansinių nuostolių, kurių dalyviai gali patirti dėl juridiniam asmeniui taikomų priemonių. Kolegija pabrėžia, kad ši teisių ir interesų atskyrimo koncepcija, atskiriant įmonės ir akcininkų „teisines sferas“, išplėtotą Tarptautinio Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikoje (žr. Tarptautinio Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited*, judgment of 5 February 1970, Reports of judgments, advisory opinions and orders 1970, p. 39, 41, paras. 56-58, 66; Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimą byloje *Olczak v. Poland*, no. 30417/96, decision of 7 November 2002, par. 59; taip pat žr. *Agrotexim Hellas and Others v. Greece*, no. 14807/89, decision of 24 October 1995; *G. J. v. Luxemborg*, no. 21156/93, 26 October 2000), pripažintina priimtina priemone ir nacionalinių teismų praktikoje siekiant atskirti, ar atitinkamos priemonės, nukreiptos prieš konkretų juridinį asmenį, kartu turi ar neturi įtakos jo dalyvių teisėms, kaip tokioms, ir kokia apimtimi.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra konstatavęs, kad bendrąja prasme įmonės akcininkai šiai įmonei bankrutuojant nėra bankroto byloje proceso dalyviai (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2002 m. vasario 6 d. nutartį *UAB „Atrama“* bankroto byloje Nr. 3K-3-282/2002; 2003 m. balandžio 23 d. nutartį *AB „Marijampolės cukrus“* bankroto byloje Nr. 3K-3-527/2003; kt.). Kasacinis teismas taip pat suformavo nuostatą, kad ši bendroji taisyklė turi išimčių, kai savininko (akcininko, nario) teisės pakankamai paveiktos apribojimų, pritaikytų juridiniam asmeniui, kad gali būti pateisintas ir jų dalyvavimas bankroto

procesu. Bankrutuojančios įmonės akcininkai atskirais atvejais gali dalyvauti bankroto byloje trečiųjų asmenų, nepareiškiančių savarankiškų reikalavimų, statusu; turi būti įvertintas jų faktinis bei teisinis suinteresuotumas (turimo intereso reikšmingumas, dalyvavimo bankroto byloje tikslingumas ir pan. aplinkybės) dalyvauti bankroto procedūroje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. balandžio 8 d. nutartis, priimta civilinėje byloje pagal pareiškėjos *E. D. B.* prašymą įtraukti ją trečiuoju asmeniu, nepareiškiančiu savarankiškų reikalavimų, *UAB „Žaibo ratas“* bankroto byloje, bylos Nr. 3K-3-228/2008; 2011 m. gruodžio 21 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Vilniaus skyrius v. Futbolo klubas „Vėtra“*, bylos Nr. 3K-3-543/2011). Taigi juridinio asmens dalyvio teisinis suinteresuotumas priklauso nuo faktų, kurių pagrindu ir nustatoma, kiek bankrutuojančio juridinio asmens dalyvio interesas gali būti paveiktas bankroto procedūros.

Kasatoriaus teigimu, akcininkai nėra byloje dalyvaujantys asmenys, todėl neturi teisės paduoti atskirojo skundo, dėl ko apeliacinis procesas turėjo būti nutrauktas. Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, konstatuotina, kad šioje nagrinėjamojoje byloje įmonės akcininkai turi interesą gauti įmonės turto dalį, likusį turtą paskirsčius kreditoriams (Akcinijų bendrovių įstatymo 73 straipsnio 13 punktą). Teisėjų kolegija sutinka su apeliacinės instancijos teismo argumentu, kad bankrutuojančios įmonės akcininkai, nepriklausomai nuo to, ar pirmosios instancijos teismas išsprendė klausimą dėl šių asmenų įtraukimo į bankroto bylą ar ne, yra suinteresuoti bylos baigtimi, todėl turi teisę paduoti atskirąjį skundą dėl nutarties, kuria buvo sprendžiamas kreditorių susirinkimo nutarimo, susijusio su įmonės turto realizavimu, pripažinimo negaliojančiu klausimas.

Kasatorius teigia, kad nors bankroto administratorius atsiliepiame pritarė atskirajame skunde pateiktiems argumentams, tačiau ši aplinkybė esą neutrali sprendžiant klausimą dėl akcininkų teisės paduoti atskirąjį skundą. Teisėjų kolegija pažymi, kad nors nagrinėjamu atveju bankroto administratorius, pateikęs skundą dėl ginčijamo nutarimo pripažinimo negaliojančiu, apeliacine tvarka pirmosios instancijos teismo nutarties neskundė, tačiau jo pozicija šiuo klausimu yra svarbi, nes bankroto administratorius, atstovaudamas kreditorių ir bankrutuojančios įmonės interesams, turi veikti itin sąžiningai, rūpestingai, atidžiai ir kvalifikuotai tam, kad bankroto procedūros būtų maksimaliai naudingos kreditoriams ir skolininkui (bankrutuojančiai įmonei) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2010 m. gruodžio 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *BUAB „Pakrijas“ v. K. B.*, bylos Nr. 3K-3-508/2010). Remiantis išdėstytais argumentais, konstatuotina, kad apeliacinės instancijos teismas pagrįstai nusprendė, kad nagrinėjamos bylos atveju akcininkai turi teisę paduoti atskirąjį skundą.

Dėl ginčijamo kreditoriaus susirinkimo nutarimo teisėtumo

Pagrindinis kreditoriaus interesas įmonės bankroto byloje yra gauti savo finansinio reikalavimo patenkinimą iš teisės aktų nustatyta tvarka realizuoto įmonės turto. Nors pagal bankroto procedūrų teisinio reglamentavimo prasmę iškelus įmonės bankroto bylą prioritetas teikiamas kreditorių finansiniams reikalavimams patenkinti, tačiau ir tokiu atveju turi būti racionaliai vadovaujama kreditoriaus ir skolininko pareigų ir interesų pusiausvyros principu. Neneigiant kreditoriaus prioritetinių teisių bankroto procedūrose, kreditoriaus interesas negali neproporcingai dominuoti ar net lemti situaciją, kai neatsižvelgiama į kitų su įmonės bankroto procedūromis susijusių ir teisėtą interesą turinčių asmenų teises ir teisėtus interesus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. kovo 26 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *VĮ Valstybės turto fondas v. UAB „Okseta“*, bylos Nr. 3K-3-166/2008).

Teisėjų kolegija sutinka su apeliacinės instancijos teismo argumentu, kad nagrinėjamu atveju kasatoriaus atliktus veiksmus bankroto byloje galima vertinti kaip siekį už kiek įmanoma mažesnę kainą perimti įmonės ginčo turtą, o ne tik gauti savo finansinio reikalavimo patenkinimą. Teismų praktikoje laikomasi nuomonės, kad bankroto proceso metu bankrutuojančios ir bankrutavusios įmonės turtas turi būti parduodamas kuo didesne kaina, kad kuo didesne apimtimi būtų patenkinti kreditorių reikalavimai, įgyvendintos akcininkų teisės gauti likviduojamos įmonės

turto dalį, likusią po atsiskaitymo su įmonės kreditoriais. Byloje nustatytais aplinkybėmis yra pagrindas pripažinti, kad, sprendžiant atsiskaitymo su bankrutuojančios įmonės kreditoriumi bankrutuojančios įmonės turtu klausimą, kreditoriaus–kasatoriaus S. J. turtinių interesų tenkinimas ta apimtimi, kaip tai buvo atlikta, iš esmės pažeidė bankrutuojančios įmonės akcininkų interesus į turtą, likusį atsiskaičius su kreditoriais. Byloje nustatyta (ir šalys to neginčija), kad turtas buvo parduodamas iš varžytynių dešimt kartų, tačiau pažymėtina, kad paskutinėse varžytynėse (2007 m. vasario 21 d.) ginčo turtas buvo pardavinėjamas už 3 645 000 Lt, o ginčijamu nutarimu nutarta turtą perduoti vieninteliam kreditoriui už 236 153 Lt kainą. Vadinasi, vienintelis kreditorius susirinkimo metu sprendė ir savo naudai priėmė nutarimą. Toks kreditoriaus elgesys negali būti pripažįstamas sąžiningu ir teisingu. Pareiga elgtis sąžiningai ir teisingai asmenims nustatyta CK 1.137, 6.4 straipsniuose (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. kovo 26 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *VĮ Valstybės turto fondas v. UAB „Okseta“*, bylos Nr. 3K-3-166/2008). Teisėjų kolegija sutinka su apeliacinės instancijos teismo argumentu, kad ginčo turtą būtų tikslinga bandyti parduoti iš varžytynių ir tik nepavykus parduoti ginčo turto iš varžytynių už kreditoriaus siūlomą būdu apskaičiuotą kainą spręsti klausimą dėl turto perdavimo vieninteliam kreditoriui. Remdamasi tuo, kas išdėstyta, teisėjų kolegija konstatuoja, kad kasacinio skundo argumentai neteikia pagrindo pripažinti, jog šią bylą nagrinėjęs apeliacinės instancijos teismas pažeidė materialiosios teisės normas, nukrypo nuo teisės aiškinimo ir taikymo praktikos.

Konstatavus, kad kreditoriaus susirinkimo nutarimas neteisėtas dėl to, kad paskutinėse varžytynėse įmonės turtas buvo pardavinėjamas už daug didesnę negu nutarta perduoti vieninteliam kreditoriui kainą, teisėjų kolegija dėl kitų kasacinio skundo argumentų nepasisako, nes jie yra arba dėl fakto klausimų, arba juridiskai nereikšmingi šioje situacijoje (CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktas).

Dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo

Atmetus kasacinį skundą, kasatoriaus turėtos bylinėjimosi išlaidos neatlygintinos (CPK 93 straipsnis). Pagal CPK 93 straipsnį šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, jos turėtas bylinėjimosi išlaidas teismas priteisia iš antrosios šalies, nors ši ir būtų atleista nuo bylinėjimosi išlaidų mokėjimo į valstybės biudžetą.

Akininkai A. Ž. ir G. M. pateikė pinigų priėmimo kvitą, iš kurio matyti, kad už atsiliepimo į kasacinį skundą surašymą jie sumokėjo advokatui 1600 Lt. Ši suma atitinka teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu patvirtintas Rekomendacijas dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio (CPK 98 straipsnio 2 dalis), todėl ji priteistina iš kasatoriaus (CPK 93 straipsnis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Bendrosios raštinės 2012 m. balandžio 11 d. pažyma patvirtina, kad kasacinis teismas turėjo 69,58 Lt išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu. Jos priteistinos iš kasatoriaus (CPK 88 straipsnio 1 dalies 3 punktas, 96 straipsnis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2011 m. birželio 23 d. nutartį palikti nepakeistą.

Priteisti iš S. J. (asmens kodas *(duomenys neskelbtini)*) A. Ž. (asmens kodas *(duomenys neskelbtini)*) naudai 800 (aštuonis šimtus) Lt atstovavimo išlaidų atlyginimo.

Priteisti iš S. J. (asmens kodas *(duomenys neskelbtini)*) G. M. (asmens kodas *(duomenys neskelbtini)*) naudai 800 (aštuonis šimtus) Lt atstovavimo išlaidų atlyginimo.

Priteisti valstybės naudai (išieškotojas – Valstybinė mokesčių inspekcija (juridinio asmens kodas 188659752), biudžeto pajamų surenkamoji sąsk. LT 247300010112394300, įmokos kodas 5660) iš S. J. (asmens kodas *(duomenys neskelbtini)*) 69,58 Lt (šešiasdešimt devynis litus 58 ct) išlaidoms, susijusioms su procesinių dokumentų kasaciniame teisme įteikimu, atlyginti.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai

Egidijus Laužikas

Juozas Šerkšnas

Vincas Verseckas